శత్రువు

కానిస్టేబుల్ అటెన్షన్‌లో నిలబడి, నాడాలున్న బూటుకాలు నేలకేసి ఓ బాదు బాది, శాల్యూట్ చేసి, "సార్" అన్నాడు:

ఎస్.ఐ. తలెత్తలేదు. టేబుల్ మీద వాలి ఉన్న అతని దృష్టిలో ఖరీదైన బిల్లులు కొన్నున్నాయి. వాటిని పట్టుకునున్న అతని చేతికో ఖరీదైన వాచీ స్మగుల్డుగా మెరుస్తోంది. రెండో చేతిలో ఉన్న చవకరకం ఆఫీసు కలం ఆ బిల్లుల్లోని మొత్తాల్ని కూడుతోంది.

కూడగా తేలిన అంకెల మొత్తం ఎస్.ఐ. గారి నరాల్ని పీకుతోంది. అంతా కలిసి దాదాపు పాతిక వేల రూపాయల చిల్లర. ఒక్క రోజులో, అక్షరాలా ఇరవై నాలుగ్గంటల్లో తనకు క్షవరమయిన మొత్తం అది.

పాతిక వేల రూపాయలు! తక్కువా? ఎన్ని రోజుల జీతం! ట్రాఫిక్ వింగ్‌లో ఉన్నప్పటి స్వర్ణదినాల్లో లారీల వాళ్ళని, ఎడ్ల బళ్ళవాళ్ళని, తోపు బండ్ల వాళ్ళని, రోడ్డు మీద కూరగాయల ముసలమ్మల్ని, పేవ్‌మెంట్ షాపుల వాళ్ళని అదరగొడితే ఎంత కాలానికోసారి తన వాటాకు రాలిపడే మొత్తం అది!

అంత మొత్తం ఇరవై నాలుగ్గంటల్లో రెక్కలొచ్చినట్లెగిరిపోయింది. సీసాల్లోంచి బీరుగా, బ్రాందీగా, విస్కీగా మారి కారిపోయింది. చికెన్ బిర్యానీల్లో, రొయ్యల రోస్టుల్లో మసాలాగా కలిసి మాయమయ్యింది.

అయితేనేంగాక! ఉద్యోగాన్ని నిలబెట్టింది!

పాతిక వేల రూపాయల కోసం బాధలేదు. తనేం ఆస్తిపాస్తుల్లేని బికారిగాడు కాదు. పై సంపాదన చేతగాని చవట కాదు.

కానీ... కానీ... ఉత్త పుణ్యానికి... ఒక్క రోజులో... ఇరవై నాలుగ్గంటల్లో...

అప్పుడెప్పుడో అయిదొందల రూపాయలు తిన్నందుకు పాతిక వేల రూపాయలా కక్కాల్సింది. మూడేళ్ల నాటి ఆ అయిదొందల రూపాయల ముడుపుకు వడ్డీలా నిన్న ఒక్కరోజులో కక్కింది పాతిక వేల రూపాయలా.

ఆ అయిదొందల రూపాయలకు ఆనాడు తనేం అన్యాయంగా కక్కుర్తిపడలేదు. ఏ బక్క

వాడినీ పీక్కు తినలేదు. ఏ ఇల్లాలి మంగళసూత్రమూ అమ్మించలేదు. కనీసం తాకట్టేనా పెట్టించలేదు.

ఇచ్చినవాడు కొవ్వెక్కి ఉన్నవాడే: ఇచ్చుకున్నది వాణ్ణి అన్యాయంగా రక్షించుకోడానికే:

వచ్చిన ఇబ్బందల్లా అప్పుడు తాను మండల కేంద్రంలో పన్జేస్తున్నాడు. వాడేమో ఆ ఊళ్ళో ఓ బుడ్డ లీడరుగా వెలుగుతున్నాడు. వాడి పేటలో వాడిదే రాజ్యం. వాడే మంత్రి, వాడే ఐ.జి. ఆఫ్ పోలీస్ కూడా.

ఆ సంగతి రుజూ చేసేందుకుగాను వాడు మరొకడి కొంప తగలేయించేడు! అదేమన్నందుకు వాడి బొమ్మికెల్ని అతుక్కు వీల్లేకుండా విరగదన్నించేడు! జబ్బ చరిచి, "దిక్కున్న చోట చెప్పుకు చావరా" అని మీసం మెలేసేడు.

ఆ మీసం ఇరవై నాలుగ్గంటల్లో పాతిక వేల రూపాయల్ని తగలేయించ గలంతటిదని అప్పట్లో తాననుకోలేదు. వాడిపేటలో వాడేం చేసుకున్నా తనకు అభ్యంతరం లేదుగాక లేదు. వాడిపేటకు వాడు మకుటం లేని రాజే కావచ్చు గాక. అలాంటి వాళ్ళే దేశంలో, ఈ ఊళ్ళో చాలా మందే వున్నారు. మళ్ళీ మాట్లాడితే. వాడి మీసంలో వెంట్రుకలంత మంది ఉన్నారు. కానీ తాను మాత్రం ఊరు మొత్తానికే మకుటం ఉన్న మహారాజు గదా.

మరి వాడు మర్యాద కోసమన్నా ఆ చేసేదేదో ముందుగా తనతో చెప్పి మరీ చేసి చావ గూడదా? పోనీ, ఆ తర్వాతనన్నా చెప్పి ప్రైవేటుగానైనా లెంపలేసుకొని తన శరణు కోర గూడదా?

అబ్బే! వాడదేం చేయలేదు. పైగా ఓ ఫుల్ బుడ్డీ తెప్పించుకొని పీకల దాకా తాగి మంచానికడ్డం పడి నిద్రపోయేట్ట! తీరా ఆ కొంప కాలిన, బొమికెలు విరిగినవాడి తాలూకు ఓ యాభై మంది ఊరేగుతూ పోలీస్ స్టేషన్‌కు వచ్చి గొడవ చేసి కేసు రిజిష్టరు చేయించుకెళ్ళాక తీరిగ్గా దయచేసేడు.

అప్పుడయినా ఎలా వచ్చేడు! తను కబురు చేయిస్తే వచ్చేడు! ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్‌ని పంపగా మంత్రిగారిలా ఎస్కార్టుతో వచ్చేడు. గుప్పెడు గుప్పెడు గుబురు మీసాలకు ఏదో రాసుకుని, నున్నగా దువ్వుకుని, వాటిని నిమురుకుంటూ వేంచేశాడు. "ఏం బాబూ, కులాసాగా ఉన్నావా? " అంటూ తన మామగారి అన్నలా పలుకరిస్తూ స్టేషన్ లోపలి కొచ్చేడు. వాడి ఆ వెధవ దర్జా, ఫోజు చూస్తే తనకు మండుకు వచ్చిన మాట నిజం. అప్పుడు తాను ఆఫీసులో తన కెదురుగానే వ్రేలాడుతూన్న గాంధీగారి పటాన్ని చూశాడుగానీ, ఆ గాంధీగారు నెత్తీ నోరూ బాదుకుని మరీ చెప్పిన శాంతి సహనాల సంగతి మాత్రం మరచిపోయేడు. ఆ బుడ్డ లీడరు గాడికి తన సత్తా ఏమిటో చూపించేడు. తన పవర్లన్నీ వాడి ముందు పరచేడు. రిజిస్టరు తెప్పించి, రాసిన కేసు స్వయంగా చదివి మరీ వినిపించేడు. "బోడి సెంటు మీసాలూ, నువ్వూనూ! నా పవర్లముందు నీ రాజకీయాలు బలాదూర్రా నాయనా!" అని చెప్పకుండానే చెప్పేడు! నీ రాజకీయాలు నా పవరుకు సబార్డినేట్ మాత్రమేరా బుల్లి మీసాల బుడ్డలీడరూ అని కూడా ఇండైరెక్టుగా రుజూ చేసేడు. మొత్తం మీద వాణ్ణి అదరగొట్టీ, బెదరగొట్టీ వాడి చేత బ్రతిమాలించుకునే ద్దాకా వాడిని క్రిందికి లాగేడు. ఓ అయిదొందల రూపాయలతో దయదలచి వాడి మీసాల పరువు నిలబెట్టేడు.

ఆ మీసాలిప్పుడు వాటి పవర్సేమిటో చూపించేయి, తడాఖా ఏమిటో తెలియజెప్పేయి. తాను పొరపడ్డాడు. తన పవర్సు వాడిలాంటి వాళ్ళ రాజకీయాలకు సబార్డినేటు మాత్రమేనని అప్పుడే తెలిపోయింది. తన టోపీ మీది ఇత్తడి మకుటం కన్నా ఏ మకు

టమూ లేని ఆ తెల్లటోపీ పేట లీడరి రాజకీయ మీసాలే గొప్పవని గత నలభై ఎనిమిది గంటల్లోనూ స్పష్టంగా రుజూ అయిపోయింది.

తన అదృష్టం కొద్దీ రెండేళ్లనాడే ఆ తిరపతి వెంకన్న దయకొద్దీ తనకు ప్రమోషనొచ్చి సిటీకి ట్రాన్స్‌ఫరై కామధేనువులాంటి ఈ సీట్లో కొచ్చిపడ్డాడు. కానీ, తాను కలలో కూడా అనుకోని విధంగా రకరకాల ఉద్యమాల పుణ్యమా అని ఆ బుల్లి మీసాల బుడ్డ పేటలీడరు గాడు ఊరికే లీడరయి కూర్చున్నాడు. వాడి గురువొకడు అమాంతం మంత్రి అయిపోయేడు. వాళ్ళ గుబురు మీసాల మధ్య తన ఉద్యోగాన్ని ఇరికించి సడెన్‌గా సస్పెన్షన్ ఆర్డర్ పుట్టించేరు.

ఆ ఊళ్ళో ఉన్నంత కాలం వాడు తనతో మంచిగానే ఉన్నాడు. కనపడ్డపుడల్లా నవ్వుతూ నమస్కారాలు చేసేవాడు. "కులాసానా బాబూ"? అంటూ తన పెద్దరికాన్ని వెలగబెట్టేవాడు. ఆ మర్యాదల వెనక ఇంత కసి దాగి ఉందనుకోలేదు. ఆ నమస్కారాల వెనుక "నా తడాఖా చూపే రోజూ రాకపోతుందా? నువ్వే నాకు దండాలు పెట్టే గతి పట్టకపోతుందా? " అనే ధీమా ఉందని తాను చూచాయగా కూడా పసిగట్టలేదు.

వాడిప్పుడు తన ప్రతాపం చూపించేడు. ఆ మధ్య ఏదో ఫంక్షనుకు మంత్రిగారితోపాటు వేంచేసిన వాడు తనను గుర్తుపట్టి పలకరించేడు. "ఇక్కడున్నావా!" అని పరామర్శించేడు. మరిచిపోకుండా శిష్యుల చేత పిటీషన్లు పెట్టించేడు. గురువుగారికి చెప్పి గప్‌చిప్‌గా సస్పెన్షన్ ఆర్డర్లు పుట్టించేడు. రేపు అసలు తన ఉద్యోగమే ఊడే పరిస్థితుల్ని సృష్టించేడు.

ఇంకా నయం. ఆ ఆర్డర్లు సంతకాలయి తనదాకా రాకముందే, ఇంకా టైపు కూడా కాకముందే తనకు తెలిసిపోయింది. ఆ రోజంతా తాను గడగడ లాడిపోయేడు. గజగజ వణికిపోయేడు. ఇంత దాకా కథ నడిచాక, ఫైలు పరుగెత్తాక తాను చేయగలిగింది లేదు. అవతల పెద్ద తలకాయలున్నాయి. వాటి మీద ఖరీదైన తెల్లటోపీ లున్నాయి. తాను ఒక్కడూ వాటికి ఎదురు నిలవలేడు. నిలిచి బ్రతకలేడు.

ఎలా...? ఎలా...?

పిలక దొరక్కపోతే చేతులూ, అవీ అందకపోతే కాళ్ళూ... పట్టుకో మన్నారే...! ఎవరూ...? గాంధీగారేనా? అందులో తప్పేంలేదంటారు! ఎవరో దేవుడి ఫాదరే గాడిద కాళ్ళు పట్టుకున్నాట్ట గదా!

వెళ్ళి ఆ బుల్లిమీసాల బుడ్డలీడరుగాడి కాళ్ళే పట్టుకుందామా! వాడి టోపీకే మొక్కుదామా? వాడి మీసాలనే ప్రార్థిద్దామా? అనుకున్నాడు, మొదట తాను. వేరేదారి కనుపించలేదు. వెధవ పరువు. ఉద్యోగమే ఊడుతూంటే ఇంకా పరువెక్కడిది. నెత్తిన ఈ టోపీయే లేకుంటే, ఒంటిన ఈ యూనిఫారమే లేకుంటే, తనకు సలాములు కొట్టే వారెవరు? కనీసం తన మొహం చూసే వాడెవడు?

కానీ...! కానీ...!

పూల దండలు వేయించుకున్న చోటే బొగ్గులమ్ముటమా? తనకు దణ్ణాలు పెట్టిన వాడి కాళ్ళకే తాను మాలిష్ చేయటమా?

అప్పుడు... అప్పుడు... అకస్మాత్తుగా గుర్తుకొచ్చేరు ఛైర్మన్‌గారు.

ఆయనతో పరిచయముందేగానీ దోస్తీ లేదు. కానీ, ఆయనెరుగని వారు లేరు. ఆయనెరుగని వారూ లేరు. ఆయన సత్తా జగద్విఖ్యాతం. మంత్రులకు ఆంతరంగికుడు. ఆఫీసర్లకు మొగుడు: చిన్న పనులకు ఆయనసలు కాలే కదపనవసరం లేదు. ఆయన టెలిఫోన్

బిల్లుతో రెండు సాదాసీదా కుటుంబాలు ఆఫీసర్ కుటుంబాల్లా బ్రతకవచ్చు నంటారాయన తడాఖా తెలిసినవాళ్ళు. ఆయన వాహనాల కయే పెట్రోల్ బిల్లుతో రెండేళ్ళకో మేడ చొప్పున కట్టుకోవచ్చు నంటారు పైరవీల్లో తలలు నెరిసినవాళ్లు.

అవేవీ అబద్ధాలుగానీ, అతిశయోక్తులుగానీ కావని తానీ నలభై ఎనిమిది గంటల్లోను రుజూపర్చుకున్నాడు. ఆయన శరణు కోరిన ఎనిమిది గంటల్లోగా తన సస్పెన్షన్ ఆర్డర్ను సస్పెన్షన్‌లో పెట్టించేడు. ఏ కళ నున్నాడో గానీ ఇంత ఖర్చవుతుంది... అంత ఖర్చవుతుందీ అని దీర్ఘాలు తీయలేదు. ముందు సంగతంతా ఉన్నదున్నట్లు వివరించమన్నాడు, అంతే! తాను చెప్పేడు: దాపరికం లేకుండానే చెప్పేడు: "నిజమే: ఏదో గడ్డితిన్నాను: అయినా అయి దొందల రూపాయలకు... ముష్టి అయిదొందల రూపాయలకు ఇంత కక్షా? శిక్షా? " అని ఏడ్చేడు. పరువు నిలబెట్టమన్నాడు. ఉద్యోగం ఊడినా బ్రతగ్గలనుగానీ, పరువుపోతే మాత్రం తలెత్తుకోలేనని ఆయన కాళ్ళట్టుకున్నాడు. తన మూత్తాతలూ ఆయన ముత్తాతలూ దూరపు బంధువులేనని కొన్ని సాక్ష్యాలు చూపేడు. ఇద్దరం ఒకే జిల్లా వాళ్ళం, అనిరుజూ చేసుకు న్నాడు. ఆ బుల్లి మీసాల బుడ్డ లీడరూ, వాడి గురువూ ఛైర్మన్‌గారి అపోజిషన్ గ్రూపులో వాళ్ళేనని కూడా వివరించేడు.

ఆఖరి అస్త్రం బాగా పని చేసింది!

ఆయన దయదలిచేడు. టాక్సీలు తెప్పించేడు. వంది మాగధుల్తో కదిలేడు. దగ్గరుండి సెక్రటేరియట్ గేట్లు తెరిపించేడు. ఫైళ్ళు రప్పించేడు. అంతా మెరుపులా జరిగిపోయింది. సస్పెన్షన్ సస్పెండయ్యింది. తను ఊపిరి తీసుకున్నాడు. తిరుపతి వెంకన్నకు జుట్టూ, మీసాలూ మొక్కుకున్నాడు.

వందిమాగధులు అక్కడ్నించి సరాసరి కొండమీది బార్‌కు టాక్సీలు మళ్ళించేరు. ఛైర్మన్ గారి ఖ్యాతిని వర్ణిస్తూ పంచరత్నాలు చదివేరు. ఆయన పలుకుబడిని కీర్తిస్తూ సీసాలు ఖాళీ చేసేరు. ఆయన గొప్పదనానికి జోహార్లు పలుకుతూ కోళ్ళను మింగేరు. ఆయన ఆయురా రోగ్యాలకై దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తూ ఫోనుమీద వచ్చి వాలిన అమ్మాయిల్ని కొరికేరు, నమిలేరు, మిం గేరు. అయితేనేంగాక: ఉద్యోగం నిలిచింది, పరువు దక్కింది.

ఆ ఖర్చులన్నీ లెక్క చూసుకుంటే పాతిక వేల దాకా తేలిందిప్పుడు. నయమే: ఈ మాత్రంతో సరిపోయింది. ఉద్యోగమంటూ నిలవాలేకానీ ఈ టోపీ ఎంతయినా చేసిపెట్టగ లదు, రాబట్టగలదు:

కాన్‌స్టేబుల్ విసుగ్గా, భయంగా, వినయంగా నాడాల బూటుకాలు మళ్ళీ నేలకేసి ఓ బాదు బాది, శాల్యూట్ చేసి "సార్" అన్నాడు.

ఎస్.ఐ. తలెత్తేడు. కానిస్టేబుల్ ది తెలిసిన మొహమే. కానీ, అతని వెనుక ఓ తెలీని మొహం వుంది. అది ఆడ మొహం: లేతదనం ఇంకా ముదరని మొహం: అమాయకత్వం వదలని మొహం: ఇది వరకెప్పుడూ స్టేషన్‌కు వచ్చిందాన్లా లేదా మొహం. కనీసం రాత్రి బార్‌కు వచ్చి వాలిన మందలోని హైక్లాస్ మొహాల్లా కూడా లేదది.

"నాకు తెలిసిన వాళ్ళమ్మాయండీ: ఎవడో రౌడీ చేయి చేసుకున్నాట్ట" అంటూ "చెప్పమ్మా" అని ప్రక్కకు తప్పుకున్నాడు కానిస్టేబుల్.

అప్పుడామెను పూర్తిగా చూసేడు ఎస్.ఐ. రంగు ఎర్రగా, డాబుగా లేకున్నా మనిషి మాత్రం చాలా అందంగా ఉంది. వయసు తెచ్చిపెట్టిన పొంగుతో మెరుస్తోంది. స్టేషన్‌కు సామాన్యంగా ఆడాళ్ళెవరూ రారు, లాక్కు రాబడతారు. వాళ్ళు ఎంత బాగున్నా నలిపేసిన

పువ్వుల్లా ఉంటారు - ఎండిన గులాబుల్లా ఉంటారు. కాలం చెల్లిన కొంపల్లా ఉంటారు. కానీ, ఈ పిల్ల అలాలేదు. రంగు ముదిరిన ఆపిల్ పండులా ఉంది. అప్పుడే విచ్చుకో బోతున్న మందారంలా ఉంది. ఎవడో ఏదో చేసేడంటే చెయ్యడా. పండును చూస్తే కొరకబుద్ధి వెయ్యదా:

"చెప్పు" అన్నాడు ఎస్.ఐ.

చెప్పిందామె. కాలేజీలో చదువుతోంది. తల్లీ తమ్ముడూ తప్ప నా అన్నవారు లేదు. ఓ అద్దెల ఇల్లు తప్ప బ్రతుకుతెరువులేదు. ఆ అద్దె డబ్బుల మీదే ముగ్గురూ వెళ్ళదీస్తున్నారు. తన చదువు పూర్తయి ఉద్యోగం దొరికితే - వచ్చే ఏడాది నుంచీ ఇంకా బాగా బ్రతగ్గలుగుతారు.

"అవును సార్. బాగా చదువుతుంది. కాలేజీలో ఎప్పుడూ క్లాసులే: ఇంకెంత, ఓ ఏడాదిలో ఉద్యోగం చేసెయ్యొచ్చు: ఏ లోకాన్నున్నాడో ఆ బాబు సంతోషిస్తాడు" అన్నాడు కాన్‌స్టేబుల్.

అంత వరకూ నిబ్బరంగా ఉన్న ఆ పిల్లకళ్ళు చెమ్మగిల్లేయి. "మా నాన్న ఈ స్టేషన్లోనే పనిచేసే వాడండీ:" అంది బిగబట్టుకుంటూ.

"అవును సార్, చెప్పనే లేదు. వీళ్ళ నాన్న మన స్టేషన్లోనే నాతో పనిచేసేవాడు. మీరు రావటానికి కొంచెం ముందే ఓ ఆక్సిడెంటులో పోయేడు? " అన్నాడు కాన్‌స్టేబుల్.

ఎస్.ఐ.కు గుర్తుకొచ్చింది. అవును తను వచ్చిన కొత్తలో అందుకు సంబంధించిన కాగితాలు చూసేడు. సంతకాలు చేసేడు. ఈ కేసునంత తేలిగ్గా వదిలేయగూడదు. కాన్‌స్టేబుల్ కూతురి మీద చెయ్యేసిన వాణ్ణి క్షమించగూడదు. ఆ వెధవెవడో వాణ్ణి లాక్కొచ్చి లాకప్‌లో వేయించాలి. ఈ పిల్ల కాళ్ళకు మొక్కించాలి. వాడి మక్కెలు విరగదన్నించాలి. ఆర్నెల్లు గంజికూడు తినిపించాలి. జన్మలో మరే ఆడపిల్లనూ కన్నెత్తి చూడకుండేట్లుగా పాఠం నేర్పాలి.

"ఎలా వుంటాడు వాడు? గుర్తు పట్టగలవా? " అడిగాడు ఎస్.ఐ.

"దున్నపోతులా వుంటాడండీ పెద్దపెద్ద చెంపలూ, దుబ్బు జట్టూ వాడూను. గుర్తు పట్టటానికేం, మా ముందింట్లోనే గదండీ, వాడుండేది."

నవ్వొచ్చింది ఎస్.ఐ.కు. నచ్చనివాడు ఎవడయినా ఆడపిల్లకు దున్నపోతులాగే కనపడతాడు గాబోల్ను.

"ఏం చేస్తుంటాడు వాడు? "

"వాళ్ళ మేడమీది వెనుక గది కిటికీ దగ్గర కూర్చొని, మా దొడ్లోకీ, బాత్రూంకేసీ చూస్తుంటాడండీ!"

"అదేమిటీ? "

"అవునండీ వాళ్ళమేడ వెనకే మా పెంకుటిల్లు"

"ఓహో!" అనుకున్నాడు ఎస్.ఐ. ఇందులో ఏదో కొంచెం ప్రేమ పురాణం లాంటిది కలిసి ఉన్నట్లుంది. అయితే అది వాడి వైపు నుంచేగాని, ఈ పిల్ల వైపునుంచి ఉన్నట్టు లేదు. ఆ మాటే పైకి అనేశాడు.

పళ్ళు కొరికిందా పిల్ల. రోషంతో మొహం బిగుసుకుపోయింది. "వాడో రౌడీ వెధవండీ: రోజుకో ఆడపిల్ల వెంట పడుతూంటాడు. మా కాలేజీ చుట్టూ తిరుగుతూంటాడు, వాడికి ప్రేమ ఏమిటండీ? వాడిబొంద"

"సరే ఏం జరిగిందో చెప్పు, వివరంగా".

"వాడు మా యింటిమీద బాగా కన్నేసి ఉన్నట్లున్నాడండీ నిన్న సాయంత్రం ఇంట్లో ఒక్కత్తెనే ఉండగా చూసి పిల్లిలా లోపలికి దూరి తలుపు గెడ వేశాడండీ."

గుర్తుకొచ్చింది ఎస్.ఐ.కు. రాత్రి బార్‌లో పెద్దలు కూడా ఆడ పిల్లలు రాగానే ఆపసోపాలు పడుతూ లేచి ఒక్కొక్కరే చల్లగా, మెల్లగా, పిల్లుల్లా తలో గదిలోకి జారుకున్నారు, వాళ్ళవెంట. తనొక్కడే బయట మిగిలిపోయేడు బిల్లులు లెక్కేసుకుంటూ.

"తర్వాత?"

"వాడు ఏదో ఏడిసేడు. నన్ను ప్రేమిస్తున్నాట్ట. మన సినిమాల్లో వింటూంటామే, అలాంటి డైలాగులన్నీ బట్టీ పెట్టినట్టు వల్లించేడు"

"నువ్వేమన్నావు?"

"మా అమ్మ ఇప్పుడు మీ ఇంట్లోనే ఉందిగా! వెళ్లి ఆవిడతో మాట్లాడరాదా!" అన్నాను.

"మీ అమ్మ వాళ్ళింట్లో ఎందుకుంది?"

"రోజూ వెళ్లినట్లే వెళ్ళిందండీ? ఆవిడ వాళ్ళింట్లో వంట చేసి పెడుతుంది గదా"

ఎస్.ఐ. నవ్వేడు. ప్రపంచం మారిపోతోంది. వంట మనిషి కూతుర్ని మేడగలవాడు లవ్ చేస్తున్నాడు. తనంతట వెళ్ళి ప్రాధేయపడుతున్నాడు. మరైతే వాడు తలుపు గెడ ఎందుకు వేసినట్టు?

"అందుకు వాడే మన్నాడు?"

"అదెలాగూ జరుగుతుందిగా! ప్రస్తుతానికి ఓ ముద్దివ్వవా? ... ఒక్కసారి... ఒక్కసారి... అంటూ మీద పడబోయాడండీ!"

'నువ్వేం చేశావు!'

"ఈడ్చి లెంపకాయ వేసి తలుపుకేసి చూపించానండీ!"

"అయితే, నువ్వే ముందుగా వాడిమీద చేయి జేసుకున్నావన్న మాట!"

"సార్!" కానిస్టేబుల్ బెరుగ్గానసిగేడు "కానీ, వీళ్లింట్లో అడుగు పెట్టినందుకు వాడే నేరస్తుడవుతాడు గదండీ!"

"అవునవును!" అన్నాడు ఎస్.ఐ.

'ఆ తర్వాతేమయింది?"

"వాడు సంస్కారమున్న మనిషిలా లేడండీ! ఏదేదో బ్రతిమాలుతూ మీద పడ్డాడు. ఆ పెనుగులాటలో నేనో మూలనున్న కత్తిపీట మీద పడ్డాను. కొద్దిలో తప్పిపోయి చెయ్యి గీసుకుపోయిందిగానీ చెయ్యి తెగాల్సిందసలు" అంటూ మోచేతి దగ్గర కత్తిగాటు చూపిందామె.

"అది పెట్టి వాడి నెత్తిన ఒకటిచ్చు కోక పోయావా?" అనబోయి, తన హోదా గుర్తుకొచ్చి ఆగిపోయేడు ఎస్.ఐ.

అతని భావాన్ని పసికట్టినట్లుగా అందామె. "చేతిమీద రక్తం చూడగానే ఆవేశం, మొండి ధైర్యం ముంచుకు వచ్చాయండీ! ఆ కత్తిపీట పుచ్చుకుని వాడిమీద పడబోయానండీ!"

"శెభాష్!" అనలేదు ఎస్.ఐ.

"కానీ!" ఆగిందామె.

"ఎదురుగా గోడ మీద ఫొటోలో గాంధీతాత నవ్వుతూ, మందలిస్తున్నట్లుగా అనిపించిందండీ!"

"వాడెవడూ?" అనబోయి ఎదురుగా గోడకున్న బోడిగుండు బొమ్మను చూసి "ఓహో!" అనుకున్నాడు ఎస్.ఐ.

"పైగా ఆ ప్రక్కనే యూనిఫాంలో ఉన్న మా నాన్నగారి ఫొటో కూడా ఉందండీ!"

"అయితే? "

"గాంధీగార్ని చూసి ఆగిపోయేనండీ! మా నాన్నగారి యూనిఫాం చూసి ఇలాంటి వాళ్ళ పని పట్టేందుకు మీరున్నారు గదా అని ఊరుకున్నానండీ? "

ఎస్.ఐ.. సంతోషించేడు. ఈ పిల్ల తెలివిగలది. అంత ఆగ్రహాన్నీ అదుపులో పెట్టుకోగలి గింది. ఓ మర్డర్ కేసు తనదాకా రాకుండా తప్పిపోయింది. గాంధీగారంటే ఏమో అనుకు న్నాడుగానీ మర్డర్లు జరక్కుండా ఆపు చేయగలంతటి వాడన్న మాట!

తన మెప్పుకోలును దాచుకోలేదు ఎస్.ఐ. "మంచిపని చేశావు అమ్మాయీ! అలాంటి దున్న పోతుగాళ్ళ పని పట్టేందుకే మేమున్నామిక్కడ, వాడెక్కడున్నా లాక్కొచ్చి లాకప్‌లో పడే స్తాను. జైల్లోకి తోసి అర్నెల్లు జొన్నన్నం తినిపిస్తాను. రాస్కెల్‌కు చచ్చేదాకా గుర్తుండే పాఠం నేర్పుతాను. ఇంతకూ మీ ఇల్లెక్కడ? పద! చూద్దాం! అంటూ లేవబోయాడు.

"మెయిన్ రోడ్ చివర్న పెద్ద బంగళా లేదూ దాని వెనకే మా పెంకుటిల్లండీ! వాడా బంగళా లోనే దొరకవచ్చుండీ? "

"వాడు ఆ బంగ్లాలోనే ఉంటాడా? వాడు అక్కడెందుకుంటాడు? "

"అది వాడిదే గదండీ! వాడి ఫాదర్ ఓ లీడరంటారు. వచ్చిపోయే కార్లతో, జీపుల్తో ఎప్పుడూ సందడిగా ఉంటుందండీ వాళ్ళిల్లు!"

బాంబు పేలినట్లయింది ఎస్.ఐ. నెత్తిమీద. మెయిన్‌రోడ్ చివర్న ఉన్న బంగ్లా సాక్షాత్తూ ఛైర్మన్‌గారిది. వాడీయన కొడుకుగానీ కాదు గదా?

"ఏ చివర్న ఉన్న బంగ్లా? " తడబడుతూ ప్రశ్నించేడు ఎస్.ఐ.

"అవతలి చివర్నేనండీ!" తేలిగ్గానే గుర్తు పట్టొచ్చు! ఆ ఇంటాయన్నంతా ఛైర్మన్ గారం టూంటారు!"

స్తంభించిపోయేడు ఎస్.ఐ. అయిదు నిమిషాల్దాకా తేరుకోలేకపోయేడు!

"సరే! నువ్వెళ్ళు!" అన్నాడు చివరికి.

"కేస్ రిజిస్టర్లో రాసి సంతకం చేయించమన్నారా సార్? " కాన్‌స్టేబుల్ అడిగాడు.

"మీ పీక కొయ్యమన్నారా సార్!" అన్నట్లు వినిపించిందా మాట ఎస్.ఐ.కు.

"అదంతా తర్వాత చూద్దాంగానీ ముందీమెను ఇంటి వద్ద దింపిరా! పెద్ద తలకాయల్తో కాస్త జాగ్రత్తగా ఉండాలని చెప్పు" అన్నాడు ఎస్.ఐ.

"వాడు మళ్ళీ ఇలాంటి దున్నపోతు పనులు చేయకుండా చూడాలండీ!" అందామె సందే హంగా. ఎస్.ఐ. గారి పాలిపోయిన మొహం చూస్తే ఏదో అర్థం అయినట్లుందామెకు.

"దున్నపోతు" అనేమాట ఈసారి నవ్వు తెప్పించలేదు ఎస్.ఐ.కు. ఆ మాట మరీ కటు వుగా ఉన్నట్లనిపించి తల పైకెత్తేడు.

కాన్‌స్టేబుల్‌కు సంగతి అర్థమయింది. సంజ్ఞ చేసి ఆ పిల్లను బయటికి తీసుకుపోయేడు.

ఎస్.ఐ. తల పట్టుకునుండి పోయేడలాగే. మరో అరగంటకు కాన్‌స్టేబుల్ తిరిగి వచ్చే దాకా అతనలాగే ఉండిపోయేడు. జన్మలో మొదటిసారిగా త్రాచు పామును చూసిన వాళ్ళా బెదిరిపోయున్నాడతను.

"చూడూ! మన వాళ్ళమ్మాయే నంటున్నావుగా? ఆ పిల్లను కాస్త జాగ్రత్తగా వుండమను. ఛైర్మన్‌గారి అబ్బాయిమీద కేసంటే మాటలు కాదు. తన కనుకూలంగా వెయ్యెన్నొక్క సాక్ష్యాలు తేగలడు. మళ్ళీ మాట్లాడితే ఆ గొడవ జరిగిన టైముకు తాను ఏ మంత్రిగారిం

ట్లోనో వాళ్ళ ఫాదరుతోపాటు విందారగిస్తూన్నట్లుగా సర్టిఫికెటు కూడా పట్టుకు రాగలడు" అన్నాడు ఎస్.ఐ.

"ఎస్సర్!" అన్నాడు కాన్‌స్టేబుల్.

"అయినా మనలో మాట! అంత గొప్ప ఛైర్మన్‌గారి అబ్బాయి తనంతట తానే వచ్చి పెళ్ళాడతానంటే ఈ పిల్ల ఎగిరి గంతేయాలిగానీ, కత్తిపీట పుచ్చుకోవటమేమిటి? " అమాయకంగా అడిగాడు ఎస్.ఐ.

జవాబుగా చేతిలోని పేకెట్ ఒకటి టేబిల్ మీదుంచేడు కాన్‌స్టేబుల్ "మీకు ఇవ్వమని ఆ పిల్ల ఇచ్చిందండీ? " అని, శాల్యూట్ చేసి, నాడాలున్న బూటుకాలు మరోసారి నేలకేసి బాది, వెళ్ళిపోయేడు.

ఆ పాకెట్ ఏమిటో అర్థంగాలేదు ఎస్.ఐ.కు బహుశా సాక్ష్యం కోసం పగిలిన గాజులో, చిరిగిన రవికో పంపి వుంటుందా పిల్ల, అనుకుంటూ విప్పి చూసేడు.

చూసి తెల్లబోయేడు!

ముక్కలు ముక్కలయిన అద్దం, ఫ్రేముతో సహా బోసినవ్వుల బోడి గాంధీగారి పటం వుందందులో.

దాంతోపాటే వెలిసిపోయిన ఆ పిల్ల ఫాదర్ యూనిఫాం కూడా వుందందులో.

అర్థం అయింది ఎస్.ఐ.కు.

"పాపం! పిచ్చిపిల్ల!" అని మాత్రం అనుకోలేకపోయాడా క్షణాన్న!

("వర్గశత్రువు" అంటే ఎవరు? అనే ప్రశ్నకు సమాధానంగా "తూరుపు" కథాసంకలనం కోసం రాసిన కథ)

(1973)

☆